

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

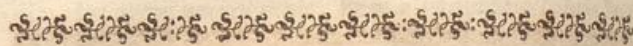
**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

1. Refutantur, quæ Maimburgus in Dedicatoria ad Regem præfatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

I.

Xponit Maimburgus in Dedicatoria, quam Libro (a) præfixit, scriptionis suæ causas, easque in hæc omnino verba & sensa depromit.

Unum ex præcipuis obstaculis, quæ hereticos morantur, ne Romana Ecclesia sinum repetant, eam falsamque opinionem esse, quam tenaciter imbibere, Pontifices videlicet à Catholicis super omnem Ecclesiam attolli, prærogativas huic debitas in eos transferri, immensamque tribui potestatem, nullis terminis septam, imò nec intra aras illam, sacrâsque functiones contineri, sed etiam in profana, & Coronas extendi. Hoc hereticos in Subisinate obstinare, quo misere diuque conflitantur. Huic malo Ecclesiam Gallicanam providisse, quando vulgata nuper Declaratione, & mentem suam, doctrinamque exposuit, antiqua Patrum doctrina simillimam, & moras omnes, quibus heretici tenebantur, abruptis, denique Regis sui Zelum imitata est, tanto ardore parit, felicitate, stromam, qui erroribus adhuc attinentur, conversionem urgentis. Hunc quoque sui libri scopum esse, in quo ea se dicturum, quæ nullis artificijs, nullaque subtilitate evitari possint. Quippe facta narraturum, omni ratiocinio majora. Quod si liceat veritatem fateri, Regem nupero edicto, quo Propositiones & Declaratio Parisiensis armabantur, plus Ecclesie Romana contulisse, quam omnes retro Gallia Reges, ipsas enim divitijs, honoribus ac Imperio auxisse, quibus præstantem illam florentemque videmus: at fluxa hæc esse, nec Ecclesia propria: modernum vero Regem, dum doctrinam & sensa Ecclesie Gallicane toto Regno stabiliri jubet, illud simul effecisse, ut Primatus Ecclesie Romana, verâq; illius prærogativa immota redderentur; ut hereticis, qui nullum sinem ejus impugnandi faciunt, omnis tergiversandi locus procul esset, velandique à Romana Ecclesia defectionem; utque illi intelligerent, non esse Gallorum doctrinam, quæ ipsi maxime offenduntur, sed quorundam solum privatas opiniones Theologorum, nuper in scholis natas, totique retro antiquitatis aversas: sibi jam funere propinquo, nihil gratius fore, si in sociis Regi esse non possit, tot victorias palmâsque metenti (quanquam & istas precibus suvet) ut saltem liceat aliquid dicendo scribendoque in eos triumphos conferre, quos quondam Ecclesia adjungat, heresi debellatâ.

Hæc omnino Maimburgus in Dedicatoria ad Regem, quæ si

(a) Maimbourg Traité historique de l' établissement, & prerogatives de l' Eglise de Rome, epître a Roy.

in cortice hæreas, plena Religionis, pietatis & modestiæ sunt, & talia omnino, quæ animos capiant istarum artium ignaros, infuerosque. Credas, illum Arcopago, aut Stoà prodire, aded faciem componit, fingitque virtutem, ac flagrantem se ostentat amore veritatis, tamen in hanc maxime offendit, mallémque erroris, quam doli accusare, nisi toties peritiam jaçaret.

Dicit, nos Pontifici tribuere *immensam, absolutamque potestatem, nullis terminis clausam*. Imò quàm plurimos Ei terminos ponimus, quippe legibus Eum divinis, naturalibus, ac etiam humanis, quæ modò Eius statui convenient, teneri dicimus. Quòd verò ab alio puniri non possit, id supremæ Dignitatis privilegium est, ac etiam Regiæ; quæ enim rerum confusio, & contemptus Principum esset, si listi suis subditis, plectique ab istis possent?

Dicit, *doctrinam Propositionibus Parisiensibus adversam novam esse Gallicanæ Ecclesiæ contrariam, & ad aliquorum Theologorum privatas opiniones spectare*. At verò quâ fiducia hæc scribit Maimburgus, quem utique non latet, doctrinam & sententiam nostram è Concilijs, (a) Lugdunensi, (b) Viennensi, (c) Constantiensi, aliisque haustam esse, quæ omnia in Reges apertissimè pronuntiârunt? quam in Comitij Cleri (d) sub Ludovico XIII. Ecclesiæ Gallicanæ professæ est? quam præcipui, sanctique Galliæ (e) Doctores scriptis complexi sunt? qui ergo dici potest privata opinio, qui nova, quam à Concilijs accepimus? aut quâ ratione Gallicanæ Ecclesiæ adversa, quam in Galliæ Concilijs Comitijque Gallicanæ Ecclesiæ tories expressit? & quam Divi, Bernhardus, Thomas, Bonaventura, insignes in Gallia Doctores constanter, clarèque asseruere? sed hæc alibi probata à me sunt, & postea occurrent. Nunc ad alia convertamur, quæ sunt hujus loci.

I I. Dicit, *Propositiones Parisienses eo spectare, ut circumscriptâ, minutâque Pontificis Romani Potestate, Protestantibus odiosa, tanto isti facilius ad Catholicam, veramque Religionem perducantur, sicque sperari posse Schismata*

Q99 3

(a) Concil. Lugd. in cap. ad Apostolicæ de sent. & re jud. in 6. 1245. (b) Concil. Vienn. in Clem. un. de Jure jur. 1311. (c) Concil. Constant. sess. 20. 28. 39. 41. 1414. (d) Comitium Cleri Gallicani apud Grammond. lib. 1. anno 1615. (e) S. Thomas 2. 2. q. 12. a. 2. in corp. & ad 1. & 2. q. 60. a. 6. ad 3. & in 2. d. 44. q. 9. a. 2. & in 2. ad Corinth. cap. 11. & in ep. ad Philipp. circa fin. & opusc. 20. lib. 3. cap. 10. 17. 19. S. Bonav. de Eccl. Hierarch. p. 2. c. 1. S. Bernard. lib. 1. de confid.